

N:o 7.

Af Herr **Grafström**: *Om antagande af ett lagstadgande rörande sådana personer, som väl äro inregistrerade såsom medlemmar af svenska kyrkan, men ej döpte och konfirmerade i enlighet med samma kyrkas lagar.*

Den senaste riksdagen vågade jag framhålla den konflikt, som uppkommer derutaf, att medlemmar af den svenska kyrkan icke vilja underkasta sig kyrkans gällande lagar och, utan att, i den ordning lagen föreskrifver, från henne utgå, likväl yrka på den frihet, som tillkommer främmande trosbekännare; och jag vågade föreslå såsom botemedel därför en tillämpning af religionsfrihetens grundsats, icke blott på den enskilda medlemmens rätt att utgå, utan äfven på samfundets rätt att anse ett uppenbart trots af gällande lag såsom en anmälan om en sådan utgång. Denna min uppfattning vann icke erkännande i någon af Riksdagens kammare. Det vore således dårskap af mig att nu förnya denna min motion, huru mycket jag än är öfvertygad om riktigheten af den deri uttalade grundsats. Då likväl den omtalade konflikten forifarande skarpt framträder och t. ex. en kyrkoherde måste genom ett lagbrott, hvartill han af omständigheterna tvingas, såsom församlingsmedlemmar inregistrera odöpta personer, men ännu icke vågat att genom ett nytt lagbrott bevilja dessa personer, då de uppvoxit och antingen fortfarande ej blifvit döpta eller också ej konfirmerats, rättighet att ingå äktenskap, hvaraf klagomål öfver konfirmationstvång och rop om borgerligt äktenskap uppstått, har jag trott mig kunna hoppas, att en lagförändring, endast slutande sig till dessa allmänt insedda olägenheter, skulle kunna af Riksdagen anses vara af behovet påkallad. Jag har genom det förslag, jag går att framlägga, velat å ena sidan förskaffa sådana kyrkans medlemmar, hvilka råkat i strid med hennes fundamentallagar, den rätt till

borgerliga förmåner, på hvilken de yrka, och å andra sidan velat förhindra, att sådana medlemmar kunna förstörande deltaga i en verksamhet, tillkommande den kyrka, som de endast på ett oegentligt sätt kunna anses tillhöra. Jag har således äran föreslå, att en lag måtte stiftas, så lydande:

Den som ej är döpt och ej konfirmerad, på sätt som svenska kyrkans lagar gilla, må ej deltaga i kyrkostämma eller i prestval eller i val till elektor för utseende af ombud till kyrkomöte, men åtnjute för sina borgerliga angelägenheter den fördel, som lagen för främmande trosbekännare af den 31 Oktober 1873 i §§ 4, 5, 8, innehåller.

Om remiss till vederbörligt utskott får jag vördsamt anhålla.

Stockholm den 21 Januari 1878.

Frith. Grafström.

N:o 8.

Af Herr **Wallenius, A. Th.:** *Om ändring af 2 § i gällande Instruktion för direktionerna öfver länens lasarett och kurhus.*

Jag anhåller vördsamt att Riksdagen ville genom underdånig skrifvelse hos Kongl. Maj:t anhålla, det 2 § i Kongl. Maj:ts nådiga kungörelse af den 21 Oktober 1864, angående Instruktion för Direktionerna för länens lasarett och kurhus, måtte förändras derhän,

att ledamöter för länens lasarett och kurhus, vid inträffade ledigheter, väljas för en tid af tre år